

Motion till riksdagen

1987/88:Jo816

av Hans Dau (m)

om ersättningen för viltskador, m. m.

Det under senare år alltmer ökande rovdjurstrycket inom renskötseområdet innebär att renskötseln och de renskötande samerna inte bara fått vidkännas stora ekonomiska förluster till följd av rovdjursangreppen utan dessutom att detta får negativa effekter för renskötarnas arbetsmiljö.

Ökningen av rovdjursangreppen uttryckt i antalet ersatta rovdjursrivna renar var

	Jämtland	Västerbotten	Norrbottnen	Totalt
1984	1 643	749	2 162	4 554
1985	2 103	984	2 468	5 555
1987	2 584	1 052	3 862	7 498

Om man dessutom beaktar att rennäringskommittén, som uppmärksammat de allvarliga ekonomiska konsekvenserna som den kraftiga ökningen får för rennäringen, konstaterar att de verkliga förlusterna är 3–5 gånger större än antalet återfunna rovdjursrivna renar, förstår man problemets vidd.

I förhållande till här redovisad bakgrund framstår de i budgetpropositionen lämnade förslagen som otillräckliga. Ersättningen för inträffade förluster kompenserar inte rennäringen i rimlig omfattning. Svenska Samernas Riksförbund har under flera år hos regeringen påtalat detta. Härvid har som en möjlig väg angivits att en rättvis kompensation för icke återfunna rovdjursrivna renar kan ske i form av en höjning av det ersättningsbelopp som går till den sameby inom vars område den rovdjursrivna renen påträffas. Förslaget sammanfaller med lantbruksstyrelsens. Det ohållbara i dagens situation understryks av det förhållandet att det ännu inte beslutats om vilket ersättningsbelopp som skall gälla fr. o. m. 1 juli 1986. Vad gäller ersättningsbelopp fr. o. m. 1 juli 1987 finns ännu inte något förslag framtaget från naturvårdsverket.

Rovdjurspolitik

Vad gäller antalet rovdjur måste avskjutningen ökas så att rovdjursstammarna minskas för att drivkraften bakom en rationell renskötsel inte skall rubbas. Det blir allt mer ohållbart att skjuta problemen framför sig med hänvisning till "pågående forskning". Det kan förtjäna erinras om vad naturvårdsverket anförde i 1986 års yttrande där det anges att pågående undersökningar "kommer att avslutas under 1986". Vi skriver nu 1988 och har ännu inte sett något resultat av pågående forskning. Misstanken att man

använder forskningen som ett svepskäl för att komma undan sitt ansvar kommer smygande.

Mot. 1987/88
Jo816

Dessa konstateranden leder till att rovdjurstrycket radikalt måste förändras.

Sälskador

Framför allt vid norra Bohuskusten men numera även i Östersjön och Bottenhavet har sälstammen ökat i en sådan omfattning att fiskare i dessa områden drabbats av skador, som vållat stora avbräck i näringen.

När riksdagen förbjudit skydds jakt på säl, och möjligheterna att erhålla ersättning för förlorat fiske är obefintliga, upplever fiskarna sig trängda och utlämnade.

Skall vi tillåta denna okontrollerade tillväxt av sälstammen måste vi även ta vårt ansvar gentemot dem som drabbas ekonomiskt. Om vi däremot inte är beredda att ersätta de skador sälen förorsakar bör skydds jakt omgäende återinföras.

Älgskador

Den numera allt för stora älgstammens negativa inverkan på ett effektivt och kvalitetsinriktat skogsbruk har nu tagit sådana proportioner att allvarliga farhågor uttrycks från alla kategorier skogsägare. Skall en meningsfull och kvalitetsinriktad skogsvård kunna fortleva i Sverige måste åtgärder snabbt vidtagas för att komma till rätta med de nuvarande förhållandena.

En ersättning, enligt vad som föreslås i motion 1987/88:451 (vårt nr), finansierad med fällavgifter är ett minimikrav för att man skall komma till rätta med problemen. Denna och andra åtgärder för att öka avskjutningen och minska älgstammen är nödvändiga. Riksdagen måste sätta sig in i problemen och vidtaga snabba åtgärder.

Hemställen

Åberopande det anförda hemställs

1. att riksdagen hos regeringen begär förslag om höjda ersättningsbelopp för återfunna rovdjursrivna renar så att de faktiska skadorna kompenseras,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om grund för avskjutning för att uppnå ett minskat rovdjurstryck,
3. att riksdagen hos regeringen begär förslag om hur fiskarna skall skyddas mot eller ersättas för sälskador,
4. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om älgskadornas inverkan på skogsbruket och begär förslag till åtgärder för att komma till rätta med dessa.

Stockholm den 26 januari 1988

Hans Dau (m)